

ligt, thi jo stærkere Statens Ret er, jo stærkere vil den ogsaa være i Kommunens Haand, naar den skal til at arrangere sig med de paagældende Sporvejsseksfaber. Jeg vil endnu blot, idet jeg slutter, tillade mig en Henstilling til adskillige ærede Medlemmer her i Salen, jeg tænker navnlig paa de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 1ste (Trier) og 4de Valgkreds (Scharling), som nu og da benytte Leiligheden til at gøre gældende, at Staten ikke altid i økonomisk Henseende byder Kjøbenhavns Kommune, hvad denne har Krav paa. De nævnte ærede Medlemmer bør ikke undlade at lægge Mærke til, at det Forslag, som her forelægges, er et Vidnesbyrd i modsat Retning; det viser, at Staten ikke viger tilbage fra at stille sig meget liberalt og højmødtigt over for Kjøbenhavns Kommune. Staten har her en betydningsfuld Ret, som den paa overordentlig moderate Vilkaar giver Afkald paa, i Særdeleshed til Fordel for Kjøbenhavns Kommune. Med disse Bemærkninger skal ogsaa jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Forslag til det høje Tings Vedtagelse.

Ordføreren (Wasjard): Jeg vil blot udtale min Tilfredshed over den Tilslutning, Udvalgets Vædringsforslag fra alle Sider har faaet her i Salen, og da særlig ogsaa for den Tilslutning, de have faaet fra den ærede Ministers Side. Den ærede Minister havde jo nogle enkelte mindre Betæneligheder ved Vædringsforslagene; men han har dog ikke desto mindre set sig i Stand til at slutte sig dertil. Naar den ærede Minister bemærkede, at der var en lille Smule underligt i, at efter Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 5 det Tilfælde let vilde kunne indtræde, at der samtidig var to Eneretsbevillinger for samme Sporvejsstrækning, en løbende og en hvilende, saa er det for saa vidt rigtigt; men den ene af disse Koncessjoner vil jo udtrykkelig være begrænset til først at kunne træde i Kraft ved den andens Udløb, og jeg maa yderligere bemærke, at jeg tror, at selv som Lovforslaget oprindeligt er affattet, vil det samme Tilfælde nødvendigvis indtræde; thi naar Kommunen efter Lovforslaget maatte ønske selv at overtage Driften, saa hører dertil saa lange Overvejelser, at det ingenlunde kunde opsettes at træffe Afgørelser om Sagen, indtil vedkommende Koncessjon var udløbet. Jeg tror derfor, at hvad jeg erkender vil være en nødvendig Følge af Vædringsforslaget under Nr. 5, vilde ogsaa være en, om ikke nødvendig saa dog sædvanlig, Følge af Lovforslaget, som det oprindeligt var affattet. Jeg forstaar den Ordning, der foreslaas med

Hensyn til Udtrykket „Vejbestyrelse“ paa samme Maade som antydet af den ærede Minister, at den ikke skulde have nogen Indflydelse i Retning af at betage de forskellige Administrationsgrene, som have et Ord at sige med med Hensyn til Vejese eller Baders Administration, den Myndighed, de have i saa Henseende. Det er ikke Meningen, og det vil jo under alle Omstændigheder være forbeholdt Regeringen at kunne gøre sin Indflydelse gældende derigennem, at Eneretten skal meddeles Ministeren. Jeg skal endnu med Hensyn til den Slutningsudtalelse, der kom fra det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. S. Larsen) — en Henstilling, som ganske vist ikke særlig var rettet til mig; men som jeg for mit Vedkommende maatte ogsaa kan tage mig af — sige, at naar det ærede Medlem htrede, at man for Fremtiden ikke med Føje kunde paastaa, at Kjøbenhavns Kommune i økonomisk Henseende fik mindre gunstige Vilkaar hos Staten, saa erkender jeg fuldt ud, at der ved dette Lovforslag er vist en velvillig Behandling, og at det er nogenlunde lempelige Vilkaar, hvorpaa den Ret, som er forbeholdt Staten, foreslaas at kunne overdrages til Kommunen. Hvis jeg saa Sagen paa samme Maade, som det ærede Medlem fra Maribo Amts 5te Valgkreds ser den, maatte jeg ganske vist erkende, at der var udvist en endnu større Smødekommun, end der efter min Opfattelse er vist; men under alle Omstændigheder erkender jeg, at der her fra dette Tings Side er vist en Smødekommun imod Kjøbenhavns Kommune, som der er al Anledning til at paastøne, og jeg vil føje til, at jeg vil haabe, at denne velvillige Stemning ogsaa i fremtidigt mødende Tilfælde paa samme Maade maa gøre sig gældende.

Rasmussen: Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. S. Larsen), naar han udtalte, at vi her have stillet os meget liberalt med Hensyn til den Godtgørelse, vi fordrer af Kommunerne for at overdrage Statens Ret over de nuværende Sporveje til Kommunerne. Naar jeg for mit Vedkommende har kunnet gaa med til det paa saa billige Vilkaar, er det begrundet i, at efter min Mening er Staten efter Loven af 1862 paa temmelig vilkaarlig Maade kommen til en Ret, som i Virkeligheden burde tilhøre Kommunerne. Det er Aarsagen til, at jeg for mit Vedkommende har kunnet gaa med til kun at forlange 10 pCt. af Aktiekapitalen for den Ret, som efter Loven af 1862 tilhører Staten. I øvrigt skal jeg blot slutte mig til den ærede Ordfører og de øvrige,